

א (א) וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְיָ אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר:

ב (ב) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדָם כִּי-יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַיְיָ מִן-הַבְּהֵמָה מִן-הַבֶּקָר וּמִן-הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת-קִרְבָּנְכֶם:

ג (ג) אִם-עֲלֶה קִרְבְּנוֹ מִן-הַבֶּקָר זָכַר תָּמִים יִקְרִיבנוּ אֶל-פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְיָ:

ד (ד) וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וּנְרִצָּה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו:

ה (ה) וְשָׁחַט אֶת-בֶּן הַבֶּקָר לִפְנֵי יְיָ וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר-פִּתַּח אֵהָל מוֹעֵד:

ו (ו) וְהִפְשִׁיט אֶת-הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנְּתֻחִיהָ:

ז (ז) וְנָתַנוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל-הָאֵשׁ:

ח (ח) וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת-הָרֹאשׁ וְאֶת-הַפָּדָר עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ:

ט (ט) וַקְרָבוּ וּכְרַעְיוּ יָרַחַץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ אֲשֶׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיְיָ: ^ס

י (י) וְאִם-מִן-הַצֹּאן קִרְבְּנוֹ מִן-הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן-הָעִזִּים לְעֹלָה זָכַר תָּמִים יִקְרִיבנוּ:

יא (יא) וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפְנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יב (יב) וְנָתַח אֹתוֹ לַנְּתֻחָיו וְאֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-פָּדָרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ:

יג (יג) וְהִקְרִיב וְהִכְרַעְעִים יָרַחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ הוּא אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ: ^ס

יד (יד) וְאִם מִן-הָעֹפֹף עֲלֶיהָ קִרְבְּנוֹ לַיְיָ וְהִקְרִיב מִן-הַתְּרִים אוֹ מִן-בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת-קִרְבְּנוֹ:

טו (טו) וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת-רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וּנְמִצָּה דָּמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ:

א (א) וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּמִלֵּל יְיָ עִמָּה מִמִּשְׁכַּן זְמַנָּה לְמִימְרֵי:

ב (ב) מִלֵּל עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּימַר לְהוֹן אֲנִשׁ אֲרִי יִקְרַב מִנְכֶזֶן קִרְבָּנָה קָדָם יְיָ מִן-בְּעִיָּדָה מִן-תּוֹרֵל וּמִן-עֲנָא תִקְרַבִּין יַת-קִרְבָּנְכֶזֶן:

ג (ג) אִם-עֲלֵתָה קִרְבְּנָה מִן-תּוֹרֵי דְכָר שְׁלִים יִקְרַבְנָה לְתַרְעַ מִשְׁכַּן זְמַנָּה יִקְרַב יְתָה לְרַעְנָה לָהּ קָדָם יְיָ:

ד (ד) וְיִסְמַךְ יָדָהּ עַל רֵישׁ עֲלֵתָה וַיִּתְרַעֵי לָהּ לְכַפֵּרָה עֲלוּהִי:

ה (ה) וְיִכַּסּ יַת-בֶּר תּוֹרֵי קָדָם יְיָ וַיִּקְרַבִּין בְּנֵי אֶהֱרֹן כְּהַנְיָא יַת-דָּמָא וַיִּזְרְקוּן יַת-דָּמָא עַל-מִדְבַּחָא סְחֹר-סְחֹר דְּבַתְרַע מִשְׁכַּן זְמַנָּה:

ו (ו) וַיִּשְׁלַח יַת-עֲלֵתָה וַיִּפְלַג יְתָה לְאַבְרָהָא:

ז (ז) וַיִּתְּנוּן בְּנֵי אֶהֱרֹן כְּהַנְיָא אִישְׁתָּא עַל-מִדְבַּחָא וַיִּסְדְּרוּן אַעֲיָא עַל-אִישְׁתָּא:

ח (ח) וַיִּסְדְּרוּן בְּנֵי אֶהֱרֹן כְּהַנְיָא יַת אַבְרָהָא יַת-רֵישָׁא וַיִּתְ-תְּרַבָּא עַל-אַעֲיָא דְעַל אִישְׁתָּא דְעַל מִדְבַּחָא:

ט (ט) וַגִּנָּה וּכְרַעוּהִי יַחֲלַל בְּמִיָּא וַיִּסַּק כְּהַנְיָא יַת-כֹּלָא לְמִדְבַּחָא עֲלֵתָה קִרְבָּן דְּמִתְקַבֵּל בְּרַעְנָה קָדָם יְיָ: ^ס

י (י) וְאִם מִן-עֲנָא קִרְבְּנָה מִן-אַמְרֵיָא אוֹ מִן-בְּנֵי-עֲזֵיָא לְעֲלֵתָה דְכָר שְׁלִים יִקְרַבְנָה:

יא (יא) וְיִכַּסּ יְתָה עַל שְׂדָא דְּמִדְבַּחָא צְפוּנָה קָדָם יְיָ וַיִּזְרְקוּן בְּנֵי אֶהֱרֹן כְּהַנְיָא יַת-דָּמָה עַל-מִדְבַּחָא סְחֹר-סְחֹר:

יב (יב) וַיִּפְלַג יְתָה לְאַבְרָוָהִי וַיִּתְ-רֵישָׁהּ וַיִּתְ-תְּרַבָּהּ וַיִּסְדְּרַ כְּהַנְיָא יְתָהוֹן עַל-אַעֲיָא דְעַל אִישְׁתָּא דְעַל מִדְבַּחָא:

יג (יג) וַגִּנָּה וּכְרַעֲיָא יַחֲלַל בְּמִיָּא וַיִּקְרַב כְּהַנְיָא יַת-כֹּלָא וַיִּסַּק לְמִדְבַּחָא עֲלֵתָה הוּא קִרְבָּן דְּמִתְקַבֵּל בְּרַעְנָה קָדָם יְיָ: ^ס

יד (יד) וְאִם מִן-עֹפְפָא עֲלֵתָה קִרְבְּנָה קָדָם יְיָ וַיִּקְרַב מִן-שְׁפִינֵיָא אוֹ מִן-בְּנֵי יוֹנָה יַת-קִרְבְּנָה:

טו (טו) וַיִּקְרַבְנָה כְּהַנְיָא לְמִדְבַּחָא וַיִּמְלַק יַת-רֵישָׁהּ וַיִּסַּק לְמִדְבַּחָא וַיִּתְמַצֵּי דָּמָה עַל כְּתֵל מִדְבַּחָא:

(טז) ויעדי ית-זפקה באכלה וירמי יתה בסטר מדבחה קדומא באתר דמושרין קטמא:
 (יז) ויפרק יתה בכנפוהי לא יפרש ויסק יתה כהנא למדבחה על-אע"ג דעל אישתא עלתא הוא קרבן דמתקבל ברענא קדם יי: ◻
 ב (א) ואנש ארי יקרב קרבן מנחתא קדם יי סלתא יתי קרבנה ויריק עליה משחא ויתן עליה לבנתא:
 (ב) וייתנה לות-בני אהרן כהניא ויקמץ מתמן מלי קמצה מסלתה וממשחה על כל-לבנתה ויסק כהנא ית-אדכרתה למדבחה קרבן דמתקבל ברענא קדם יי:
 (ג) ודישתאר מן-מנחתא לאהרן ולבגוהי קדש קדשין מקרבניא דיי: ◻
 (ד) וארי תקרב קרבן מנחתא מאפה תגור סלת גריצן פטירן דפילן במשח ואספגין פטירין דמשיחין במשח:
 ◻
 (ה) ואם-מנחתא על-מסריטא קרבנה סלתא דפילא במשח פטיר תהי:
 (ו) בצע יתה בצולעין ותריק עליה משחא מנחתא היא:
 ◻
 (ז) ואם-מנחתא רדתא קרבנה סלת במשח תתעבר:
 (ח) ותיתי ית-מנחתא דתתעבר מאלן קדם יי ויקרבנה לכהנא ויקרבנה למדבחה:
 (ט) ויפרש כהנא מן-מנחתא ית-אדכרתה ויסק למדבחה קרבן דמתקבל ברענא קדם יי:
 (י) ודישתאר מן-מנחתא לאהרן ולבגוהי קדש קדשין מקרבניא דיי:
 (יא) כל-מנחתא דתקרבון קדם יי לא תתעבר חמיע ארי כל-חמיר וכל-דבש לא-תסקון מנה קרבנא קדם יי:
 (יב) קרבן קדמי תקרבון יתהון קדם יי ולמדבחה לא-תסקון לאתקבלא ברענא:
 (יג) וכל-קרבן מנחתא במלחא תמלח ולא תבטל מלח קים אלהיך מעל מנחתך על כל-קרבנה תקרב מלחא: ◻

(טז) והסיר את-מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח לךמה אל-מקום הרשון:
 (יז) ושטע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליי: ◻
 ב (א) ונפש כן-תקריב קרבן מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:
 (ב) והביאה אל-בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל-לבנתה והקטיר הכהן את-אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי:
 (ג) והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבגיו קדש קדשים מאשי יי: ◻
 (ד) וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תגור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ◻
 (ה) ואם-מנחה על-המחבת קרבנה סלת בלולה בשמן מצה תהיה:
 (ו) פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: ◻
 (ז) ואם-מנחת מרחשת קרבנה סלת בשמן תעשה:
 (ח) והבאת את-המנחה אשר יעשה מאלה ליי והקריבה אל-הכהן והגישה אל-המזבח:
 (ט) והרים הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי:
 (י) והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבגיו קדש קדשים מאשי יי:
 (יא) כל-המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ כן כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליי:
 (יב) קרבן ראשית תקריבו אתם ליי ואל-המזבח לא-יעלו לריח ניחח:
 (יג) וכל-קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל-קרבנה תקריב מלח: ◻

(יד) ואם-תקריב מנחת בכורים ליג אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריה:

(טו) ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא:

(טז) והקטיר הכהן את-אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל-לבנתה אשה ליג:

ג (א) ואם-זבח שלמים קרבנו אם מן-הבקר הוא מקריב אם-זכר אם-נקבה תמים יקריבנו לפני יג:

(ב) וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את-הדם על-המזבח סביב:

(ג) והקריב מזבח השלמים אשה ליג את-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב:

(ד) ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הפלית וסירנה:

(ה) והקטירו אתו בני-אהרן המזבחה על-העלה אשר על-העצים אשר על-האש אשה ריח ניחח ליג:

(ו) ואם-מן-הצאן קרבנו לזבח שלמים ליג זכר או נקבה תמים יקריבנו:

(ז) אם-כשב הוא-מקריב את-קרבנו והקריב אתו לפני יג:

(ח) וסמך את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו על-המזבח סביב:

(ט) והקריב מזבח השלמים אשה ליג חלב האליה תמימה לעמת העצה וסירנה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב:

(י) ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הפלית וסירנה:

(יא) והקטירו הפהן המזבחה לחם אשה ליג:

(יב) ואם עז קרבנו והקריבו לפני יג:

(יג) וסמך את-ידו על-ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו על-המזבח סביב:

(יד) ואם-תקרב מנחת בכורים קדם יג אביב קלוי בנור פרוכן וכילין תקרב ית מנחת בכוריה:

(טו) ונתת עליה משחא ותשגי עליה לבנתא מנחתא היא:

(טז) ויסק כהנא ית-אזכרתה מגרסה וממשחה על כל-לבנתה קרבנא קדם יג:

ג (א) ואם-נכסת קדשיא קרבנה אם מן-תורי הוא מקרב אם-דכר אם-נקבא שלים יקרבנה קדם יג:

(ב) ויסמך ידה על-ריש קרבנה ויפסנה בתרע משפן זמנא ויזרקון בני אהרן כהניא ית-דמא על-מדבחא סחור-סחור:

(ג) ויקרב מנכסת קדשיא קרבנא קדם יג ית-תרבא דחפי ית-גזא וית כל-תרבא דעל גזא:

(ד) וית תרתין כלין וית-תרבא דעליהון דעל גססא וית-חצרא דעל-כבדא על-כליתא יעדינה:

(ה) ויסקון יתה בני-אהרן למדבחא על-עלתא דעל אעיא דעל אישתא קרבן דמתקבל ברענא קדם יג:

(ו) ואם-מן-ענא קרבנה לנכסת קדשיא קדם יג דכר או נקבא שלים יקרבנה:

(ז) אם-אמר הוא-מקרב ית-קרבנה ויקרב יתה קדם יג:

(ח) ויסמך ית-ידה על-ריש קרבנה ויפס יתה קדם משפן זמנא ויזרקון בני אהרן ית-דמא על-מדבחא סחור-סחור:

(ט) ויקרב מנכסת קדשיא קרבנא קדם-יג תרבה אליתא שלמתא לקבל שזרתא יעדינה וית-תרבא דחפי ית-גזא וית כל-תרבא דעל גזא:

(י) וית תרתין כלין וית-תרבא דעליהון דעל גססא וית-חצרא דעל-כבדא על-כליתא יעדינה:

(יא) ויסקנה כהנא למדבחא לחם קרבנא קדם יג:

(יב) ואם מן-בני-עזיא קרבנה ויקרבנה קדם יג:

(יג) ויסמך ית-ידה על-רישה ויפס יתה קדם משפן זמנא ויזרקון בני אהרן ית-דמא על-מדבחא סחור-סחור:

(יד) ויקרב מנה קרבנה קרבנא קדם יי ית-תרבא דחפי ית-גזא וית כל-תרבא דעל גזא:
 (טו) וית תרתין כלין וית-תרבא דעליהון דעל גסס יא וית-חצרא דעל-כבדא על-כליתא יעדינה:
 (טז) ויסקנון כהנא למדבחה לחם קרבנא לאתקבלא ברעזא כל-תרבא קדם יי:
 (יז) קים עלם לדריכון בכל מותבניכון כל-תרבא וכל-דמא לא תיכלון: ^פ
 ד (א) ומלל יי עם-משה למימר:
 (ב) מלל עם-בני ישראל למימר אנש ארי יחוב בשלו מכל פקד יא דיל דלא כשרין לאתעבדא ויעבד מן-חד מנהון:
 (א) אם כהנא רבא יחוב לחובת עמא ויקרב על חובתה דחב תור בר-תורי שלים קדם יי לחטא:
 (ד) וייתי ית-תורא לתרע משפן זמנא לקדם יי ויסמך ית-ידה על-ריש תורא ויכס ית-תורא קדם יי:
 (ה) ויסב כהנא רבא מדמא דתורא ויעל יתה למשפן זמנא:
 (ו) ויטבל כהנא ית-אצבעו בדמא ויהי מן-דמא שבע זמנין קדם יי קדם פרכתא דקדשא:
 (ז) ויתן כהנא מן-דמא על-קרנת מדבחה דקטרת בסמיא קדם יי דבמשפן זמנא ויתן כל-דמא דתורא ישפך ליסודא דמדבחה דעלתא דבתרע משפן זמנא:
 (ח) וית-כל-תרב תורא דחטא יפרש מנה ית-תרבא דחפי על-גזא וית כל-תרבא דעל גזא:
 (ט) וית תרתין כלין וית-תרבא דעליהון דעל גסס יא וית-חצרא דעל-כבדא על-כליתא יעדינה:
 (י) כמא דמתפרש מתור נכסת קדש יא ויסקנון כהנא על מדבחה דעלתא:
 (יא) וית-משך תורא וית-כל-בסרה על-רישה ועל-כרעוהי וגוה ואכלה:
 (יב) ויפק ית-כל-תורא למבדא למשריתא לאתר דכי לאתר בית-מישר קטמא ויוקד יתה על-אעיא באישתא על-אתר בית-מישר קטמא יתוקד: ^פ

(יד) והקריב ממנו קרבנו אשר לי את-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב:
 (טו) ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הפלית וסירנה:
 (טז) והקטירם הכהן המזבח לחם אשר לריח ניחח כל-חלב ליי:
 (יז) חקת עולם לדרייתכם בכל מושבתיכם כל-חלב וכל-דם לא תאכלו: ^פ
 ד (א) ויבר יי אל-משה לאמר:
 (ב) דיבר אל-בני ישראל לאמר נפש כיתחטא בשגגה מכל מצות יי אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה:
 (א) אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן-בקר תמים ליי לחטאת:
 (ד) והביא את-הפר אל-פתח אהל מועד לפני יי וסמך את-ידו על-ראש הפר ושחט את-הפר לפני יי:
 (ה) ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל-אהל מועד:
 (ו) וטבל הכהן את-אצבעו בדם והזה מן-הדם שבע פעמים לפני יי את-פני פרכת הקדש:
 (ז) ונתן הכהן מן-הדם על-קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יי אשר באהל מועד ואתו כל-דם הפר ישפך אל-יסוד מזבח העלה אשר-פתח אהל מועד:
 (ח) ואת-כל-חלב פר החטאת ירים ממנו את-החלב המכסה על-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: ^פ
 (ט) ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הפלית וסירנה:
 (י) באשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה:
 (יא) ואת-עור הפר ואת-כל-בשרו על-ראשו ועל-כרעיו וקרבו ופרשו:
 (יב) והוציא את-כל-הפר אל-מחוץ למחנה אל-מקום טהור אל-שפך הדשן ושרף אתו על-עצים באש על-שפך הדשן ושרף: ^פ

(יג) וְאִם כָּל-כְּנֻשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל יִשְׁתַּלְּוּן וַיְהִי-מִכְסָא פִתְגָמָא מְעִינֵי קְהֵלָא וַיַּעֲבְדוּן חַד מִכָּל-פְּקֻדֵי יָא דִינֵי דְלֵא-כְּשָׁרִין לְאַתְעֵבְדָא וַיְחַבְּבוּן:

(יד) וְנוֹדְעָה הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקְהָל פֶּר בְּזָבְקָר לְחֲטָאת וְהִבְיִאוּ אֹתוֹ לְפָנַי אֹהֶל מוֹעֵד:

(טו) וְסָמְכוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפֶּר לְפָנַי יְיָ וְשָׁחַט אֶת-הַפֶּר לְפָנַי יְיָ:

(טז) וְהִבְיִא הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד: (יז) וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן-הַדָּם וְהִזָּה שִׁבְעַת פְּעָמִים לְפָנַי יְיָ אֶת פָּנָי הַפָּרֹכֶת:

(יח) וּמִן-הַדָּם יִתֵּן וְעַל-קֶרֶן נֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנַי יְיָ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל-הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּדֵי מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר-פִּתַּח אֹהֶל מוֹעֵד:

(יט) וְאֶת כָּל-חֲלָבֹו יְרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה: (כ) וַעֲשֵׂה לָפָר בְּאֲשֶׁר עָשָׂה לָפָר הַחֲטָאת כֵּן יַעֲשֶׂה-לוֹ וְכִפֹּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם:

(כא) וְהוֹצִיא אֶת-הַפֶּר אֶל-מַחֲוִיל לְמַחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ בְּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפֶּר הָרֹאשׁוֹן חֲטָאת הַקְהָל הוּא: ⁹

(כב) אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְטָא וַעֲשֵׂה אַחַת מִכָּל-מִצְוֹתַי יְיָ אֱלֹהֵיו אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאָשָׁם:

(כג) אוֹ-הוֹדַע אֱלֹיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבְיִא אֶת-קֶרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים:

(כד) וְסָמַךְ יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִשְׁחַט אֶת-הָעֹלָה לְפָנַי יְיָ חֲטָאת הוּא:

(כה) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרֶן נֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-דָּמֹו יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּדֵי מִזְבַּח הָעֹלָה:

(כו) וְאֶת-כָּל-חֲלָבֹו יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֹּר עֲלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ: ⁹

(כז) וְאִם-נָפֵשׁ אַחַת תִּחְטָא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ לְעִשְׂתָּהּ אַחַת מִמִּצְוֹתַי יְיָ אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאָשָׁם:

(כח) אוֹ הוֹדַע אֱלֹיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבְיִא קֶרְבָּנוֹ שְׂעִירֵת עִזִּים תָּמִימָה נְקִיָּה עַל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

(יג) וְאִם כָּל-כְּנֻשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל יִשְׁתַּלְּוּן וַיְהִי-מִכְסָא פִתְגָמָא מְעִינֵי קְהֵלָא וַיַּעֲבְדוּן חַד מִכָּל-פְּקֻדֵי יָא דִינֵי דְלֵא-כְּשָׁרִין לְאַתְעֵבְדָא וַיְחַבְּבוּן:

(יד) וְתַתִּירְעַל חוֹבְתָא דְחִבְּבוּ עֲלֶיהָ וַיִּקְרְבוּן קְהֵלָא תוֹר בַּר-תוֹרִי לְחֲטָתָא וַיִּתְּנוּן יָתָה לְקַדָּם מִשְׁכָּן זְמָנָא:

(טו) וְיִסְמְכוּן סְבִי כְנֻשְׁתָּא יַת-יְדֵיהוֹן עַל-רִישׁ תוֹרָא קַדָּם יְיָ וַיִּכְּסוּ יַת-תוֹרָא קַדָּם יְיָ:

(טז) וַיַּעַל כְּהֵנָא רַבָּא מִדְּמָא דְתוֹרָא לְמִשְׁכָּן זְמָנָא: (יז) וַיִּטְבַּל כְּהֵנָא אֶצְבָּעָה מִן-דְּמָא וַיִּזִּי שִׁבְעַת זְמַנִּין קַדָּם יְיָ קַדָּם פְּרֹכְתָא:

(יח) וּמִן-דְּמָא יִתֵּן וְעַל-קֶרֶן נֹת מִדְּבַחָא דְקַדָּם יְיָ דְבַמִּשְׁכָּן זְמָנָא וְיָת כָּל-דְּמָא יִשְׁפֹךְ לִיסוּדָא דְמִדְּבַחָא דְעֹלָתָא דְבַתְרַע מִשְׁכָּן זְמָנָא:

(יט) וְיָת כָּל-תְּרַבָּה יִפְרֵשׁ מִנָּה וַיִּסַּק לְמִדְּבַחָא: (כ) וַיַּעֲבֵד לְתוֹרָא כְּמָא דְעֵבֵד לְתוֹרָא דְחֲטָתָא כֵּן יַעֲבֵד-לָהּ וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהוֹן כְּהֵנָא וַיִּשְׁתַּבֵּק לְהוֹן:

(כא) וַיִּפַּק יַת-תוֹרָא לְמִבְרָא לְמִשְׁרִיתָא וַיּוֹקֵד יָתָה כְּמָא דְאוֹקֵד יַת תוֹרָא קַדְמָאָה חֲטַת קְהֵלָא הוּא: ⁹

(כב) אִם רַבָּא יְחַבְּבֵד חַד מִכָּל-פְּקֻדֵי יָא דִינֵי אֱלֹהֵהּ דְלֵא-כְּשָׁרִין לְאַתְעֵבְדָא בְּשָׁלוֹ וַיְחַבְּבוּ:

(כג) אוֹ-אַתִּירְעַל לָהּ חוֹבְתָהּ דְחַב בָּהּ וַיִּיתֵי יַת-קֶרְבָּנָה צְפִיר בַּר-עִזִּין דְּכָר שְׁלִים:

(כד) וַיִּסְמְךְ יָדָהּ עַל-רִישׁ צְפִירָא וַיִּכְּסוּ יָתָה בְּאַתְרָא דִּיכְּסוּ יַת-עֹלָתָא קַדָּם יְיָ חֲטָתָא הוּא:

(כה) וַיִּסַּב כְּהֵנָא מִדְּמָא דְחֲטָתָא בְּאֶצְבָּעָה וְנָתַן עַל-קֶרֶן נֹת מִדְּבַחָא דְעֹלָתָא וְיַת-דְּמָהּ יִשְׁפֹךְ לִיסוּדָא דְמִדְּבַחָא דְעֹלָתָא:

(כו) וְיַת-כָּל-תְּרַבָּה יִסַּק לְמִדְּבַחָא כְּחֵלֶב זֶבַח קַדְשִׁים וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהֵי כְּהֵנָא מִחוֹבְתָהּ וַיִּשְׁתַּבֵּק לָהּ: ⁹

(כז) וְאִם-אִנְשׁ חַד יְחַבְּבֵד בְּשָׁלוֹ מֵעַמָּא דְאַרְעָא לְמַעֲבָדָה חַד מִפְּקֻדֵי יָא דִינֵי דְלֵא-כְּשָׁרִין לְאַתְעֵבְדָא וַיְחַבְּבוּ:

(כח) אוֹ אַתִּירְעַל לָהּ חוֹבְתָהּ דְחַב וַיִּיתֵי קֶרְבָּנָה צְפִירֵת עִזִּי שְׁלֵמָא נְקִיָּא עַל-חוֹבְתָהּ דְחַב:

(כט) ויסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה:

(ל) ויסב כהנא מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:

(לא) ואת כל חלבה יסיר כאשר הוטר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליי וכפר עליו הכהן ונסלח לו: ⁹

(לב) ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה:

(לג) ויסמך את ידו על ראש חטאת ויכס יתה לחטאת באתרא דיכס ית-עלתא:

(לד) ויסב כהנא מדמה דחטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:

(לה) ואת כל תרבה יעזי כמא דמתעבא תרב-אמר מנכסת קדשיא ויסק כהנא יתהון למדבחא על קרבניא דיג וכפר עלוהי כהנא על חובתה דחב וישתבק לה: ⁹

ה (א) ונפש ארי-יחוב וישמע קול מומי והוא סהיד או חזא או ידע אם-לא יחגי ויקבל חובה:

(ב) או אנש דיקרב בכל-מדעם מסאב או בנבלת חיה מסאבא או בנבלת בעיר מסאב או בנבלת שרץ מסאב ויהי-מכסא מנה והוא מסאב וחב:

(ג) או ארי יקרב בסאבת אנשא לכל סאבתה דיסתאב בה ויהי-מכסא מנה והוא ידע וחב:

(ד) או אנש ארי יחובם לפרשא בספון לאבאשא או לאיטבא לכל דיפרש אנשא בקיום ויהי-מכסא מנה והוא ידע וחב לחדא מאלן:

(ה) ויהי ארי-יחוב לחדא מאלן וינדי דחב עליה:

(ו) ויהי ית-חובתה לקרם יל על חובתה דחב נקבא מן-ענא אמרתא או-צפירת עזי לחטאת וכפר עלוהי כהנא מחובתה:

(כט) ויסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה:

(ל) ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:

(לא) ואת כל חלבה יסיר כאשר הוטר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליי וכפר עליו הכהן ונסלח לו: ⁹

(לב) ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה:

(לג) ויסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את-העלה:

(לד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:

(לה) ואת כל חלבה יסיר כאשר יוטר חלב-הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יי וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא ונסלח לו: ⁹

ה (א) ונפש כיתחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם-לוא יגיד ונשא עונו:

(ב) או נפש אשר תגע בכל-דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם:

(ג) או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם:

(ד) או נפש כיתשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה:

(ה) והיה כיתאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה:

(ו) והביא את-אשמו ליל על חטאתו אשר חטא נקבה מן-הצאן כשבה או-שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו:

(ד) ואם-לא תגזע ידו הי שה והביא את-אשמו אשר חטא שתי תרים או-שני בני-יונה לי אחר לחטאת ואחר לעלה:

(ה) והביא אתם אל-הכהן והקריב את-אשר לחטאת ראשונה ומלק את-ראשו ממול ערפו ולא יבדיל:

(ו) והזה מדם החטאת על-קיר המזבח והנשא בדם ימצה אל-יסוד המזבח חטאת הוא:

(ז) ואת-השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר-חטא ונסלח לו: □

(ח) ואם-לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני-יונה והביא את-קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא-ישים עליה שמן ולא-יתן עליה לבנה כי חטאת הוא:

(ט) והביאה אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את-אזפרתה והקטיר המזבחה על אשי יי חטאת הוא:

(יג) וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: □

(יד) וידבר יי אל-משה לאמר:

(טו) נפש כיתמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יי והביא את-אשמו לי איל תמים מן-הצאן בערפך כסף-שקלים בשקל-הקדש לאשם:

(טז) ואת אשר חטא מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: □

(יז) ואם-נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל-מצות יי אשר לא תעשינה ולא-ידע ואשם ונשא עונו:

(יח) והביא איל תמים מן-הצאן בערפך לאשם אל-הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר-שגג והוא לא-ידע ונסלח לו:

(יט) אשם הוא אשם אשם לי: □

(ד) ואם-לא תמטי ידה כמסת אמרא וייתי ית-חובתה דחב תרין שפנינין או-תרין בני-יונה קדם יי חר לחטאת וחר לעלתא:

(ה) וייתי יתהון לות-כהנא ויקרב ית-דלחטאת בקדמתא וימלק ית-רישה מקבל קדלה ולא יפרש:

(ו) וידי מדמא דחטאת על-כתל מדבחא ודישתאר בדמא יתמצי ליסודא דמדבחא חטאת הוא:

(ז) וית-תנינא יעבד עלתא כדחגי וכפר עלוהי כהנא מחובתה דחב וישתבק לה: □

(ח) ואם-לא תדבק ידה לתרין שפנינין או לתרין בני-יונה וייתי ית-קרבנה דחב חר-מן-עסרא בתלת-סאין סלתא לחטאת לא-ישוי עליה משחא ולא-יתן עליה לבנתא ארי חטאת היא:

(יב) וייתינה לות-כהנא ויקמץ כהנא מנה מלי קמצה ית-אזפרתה ויסק למדבחא על קרבניא די חטאת היא:

(יג) וכפר עלוהי כהנא על-חובתה דחב מחדא מאלן וישתבק לה ויהי לכהנא כמנחתא: □

(יד) ומלל יי עם-משה למימר:

(טו) אנש ארי-ישקר שקר ויחוב בשלו מקדשי יי וייתי ית-אשמה לקדם יי דכר שלים מן-ענא בפרסנה כסף-סלעין בסלעי-קדשא לאשמא:

(טז) וית דחב מן-קדשא ישלם וית-חמשה יוסף עלוהי ויתן יתה לכהנא וכהנא יכפר עלוהי בדכרא דאשמא וישתבק לה: □

(יז) ואם-אנש ארי יחוב ויעבד חר מכל-פקד יא די דלא כשרין לאתעבדא ולא-ידע ויחב ויקבל חובה:

(יח) וייתי דכר שלים מן-ענא בפרסנה לאשמא לות-כהנא וכפר עלוהי כהנא על שלויתה דאשתלי והוא לא-ידע וישתבק לה:

*** יש שתי דרכים לפרש את אונקלוס בפסוק יט –

(יט) אשמא הוא על-חובתה דחב אשמא יקרב קדם-יי: □

(יט) אשמא הוא על-חובתה דחב אשמא יקרב קדם-יי: □

תרגום אונקלוס

תורה

(כ) וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(כא) גַּפֶּשׂ כִּי תַחֲטָא וּמַעֲלָה מַעַל בֵּינִי וְכַחַשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקְדוֹן אוֹ-בְתִשׁוּמַת יָד אוֹ בְגִזְלָא אוֹ עֲשָׂק אֶת-עֲמִיתוֹ:

(כב) אוֹ-מִצָּא אַבְדָּה וְכַחַשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שֹׁקֵר עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחַטָּא בְהִנֵּה:

(כג) וְהִיָּה כִי-יַחֲטָא וְאָשֵׁם וְהִשִּׁיב אֶת-הַגְּזֻלָּה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-הַעֲשָׂק אֲשֶׁר עֲשָׂק אוֹ אֶת-הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא:

(כד) אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֹׁקֵר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְחִמְשִׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו לְאֲשֶׁר הָיָה לוֹ יִתְּנֵנוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמָּתוֹ:

(כה) וְאֶת-אֲשָׁמוֹ יָבִיא לִי אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן:

(כו) וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לְפָנָי יְיָ וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאִשָּׁמָה בָּהּ: ֩

(כ) וּמִלַּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה לְמִימַר:

(כא) אָנֹשׁ אֶרְבִּי יָחֹב וַיִּשְׁקֹר שֹׁקֵר קָדָם יְיָ וַיִּכְרַב בְּחִבְרָה בְּפִקְדוֹנָא אוֹ-בְשִׁתְּפוֹת יָדָא אוֹ בְגִזְלָא אוֹ עֲשָׂק יִת-חִבְרָה:

(כב) אוֹ-אֲשַׁכַּח אַבְדָּתָא וַיִּכְרַב בָּהּ וַיִּשְׁתַּבַּע עַל-שֹׁקֵרָא עַל-חֶדְא מִכָּל דִּיעֲבַד אֲנִישָׂא לְמַחֲב בְּהוֹן:

(כג) וַיְהִי אֶרְבִּי-יַחֲטִי וַיִּחֹבֵב וַיִּתִּיב יִת-גְּזֻלָּא דְגִזְלָא אוֹ יִת-עֲשָׂקָא דְעֲשָׂק אוֹ יִת-פִּקְדוֹנָא דְאִתְפִּקֵּד לְוִתָּהּ אוֹ יִת-אַבְדָּתָא דְאֲשַׁכַּח:

(כד) אוֹ מִכָּלָא דִּישְׁתַּבַּע עָלוּהִי לְשֹׁקֵרָא וַיִּשְׁלַם יִתָּהּ בְּרִישָׁה וְחִמְשׁוּהִי יוֹסַף עָלוּהִי לְדָהוּא דִּילָהּ יִתְנַגֵּה בַיּוֹמָא דְחוּבְתָהּ:

(כה) וַיִּת-אֲשָׁמָה יִיתִי לְקָדָם יְיָ דְכַר שְׁלָיִם מִן-עֲנָא בְּפִרְסָגָה לְאִשָּׁמָא לְוִת-פְּהִגָא:

(כו) וַיִּכְפֹּר עָלוּהִי פְהִגָא קָדָם יְיָ וַיִּשְׁתַּבַּק לָהּ עַל-חֶדְא מִכָּל דִּיעֲבַד לְמַחֲב-בָּהּ: ֩